

Sygn. akt I C 329/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko L. G.

o zapłatę

1. zasądza od L. G. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 738,01 zł (siedmiuset trzydzieści osiem złotych jeden grosz) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od kwoty 1.338,01 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści osiem złotych jeden grosz) od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od L. G. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 407 zł (czterystu siedmiu złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 360 zł (trzystu sześćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt I C 329/16

UZASADNIENIE

W dniu 31 maja 2016 roku, powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko L. G. o zapłatę kwoty 1.338,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu (pozew k.2-5)

W dniu 11 sierpnia 2016 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę według właściwości ogólnej pozwanej, to jest do Sądu Rejonowego w Łęczycy (postanowienie k.4v).

Na skutek przekazania sprawy według właściwości powód uzupełnił braki formalne pozwu poprzez złożenie pozwu i jego odpisu na druku urzędowego formularza oraz dowodu udzielenia pełnomocnictwa, oraz wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych (odpis pozwu k.8 -29).

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 roku, pełnomocnik pozwanej uznał powództwo do kwoty 738,01 złotych oraz ustawowe odsetki za opóźnienie, naliczane od kwoty 1.338,01 złotych od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, wniósł o rozłożenie uznanej należności na raty, oraz zgłosił wniosek o nieobciążanie pozwanej kosztami procesu (protokół rozprawy z dnia 6 grudnia 2016 roku 00:08:08).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2015 roku, powód (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwaną L. G. umowę pożyczki gotówkowej (stanowiącej kredyt konsumencki) nr. (...). Na wniosek pozwanej, Bank udzielił jej pożyczki w wysokości 1.100 złotych, którą pozwana zobowiązała się zwrócić zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałej stopy oprocentowania wynoszącej 10 procent rocznie. Dodatkowo pozwana zobowiązała się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 złotych miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 złotych (umowa k. 20-26).

Pozwana nie wywiązywała się z zaciągniętego zobowiązania w terminie (bezsporne).

W skutek powyższego, w dniu 9 maja 2016 roku, powód rozwiązał zawartą z pozwaną umowę za dwutygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia z umowy przekraczającego 60 dni z dniem 23 maja 2016 roku ze skutkiem prawnym natychmiastowej wymagalności wszystkich należności z umowy z dniem 24 maja 2016 roku (umowa k. 22 pkt. 15 w związku z oraz wypowiedzenie umowy k. 28).

Wraz z wypowiedzeniem umowy powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem (wezwanie do zapłaty k. 28).

W dniu 7 września 2016 roku, powódka wpłaciła powodowi kwotę 200 złotych tytułem spłaty pożyczki z dnia 26 października 2015 roku, nr. (...) (potwierdzenie wpłaty k.40).

W dniu 28 października 2016 roku, powódka wpłaciła powodowi kwotę 50 złotych tytułem spłaty pożyczki z dnia 26 października 2015 roku, nr. (...) (potwierdzenie wpłaty k.40).

W dniu 3 listopada 2016 roku, powódka wpłaciła powodowi kwotę 150 złotych tytułem spłaty pożyczki z dnia 26 października 2015 roku, nr. (...) (potwierdzenie wpłaty k.40).

W dniu 28 listopada 2016 roku, powódka wpłaciła powodowi kwotę 200 złotych tytułem spłaty pożyczki z dnia 26 października 2015 roku, nr. (...) (potwierdzenie wpłaty k.41).

Obecnie pozwana przebywa na zasilku rehabilitacyjnym. W kwietniu 2016 roku doznała urazu oka, ma rozerwaną siatkówkę. Pozwana utrzymuje się z zasiłku rehabilitacyjnego oraz pozostaje na utrzymaniu małżonka który uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 2.000 złotych netto.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści złożonych dokumentów, których prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 roku, pełnomocnik pozwanej uznał powództwo do kwoty 738,01 złotych oraz ustawowe odsetki za opóźnienie, naliczane od kwoty 1.338,01 złotych od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 roku, III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem pozwu przez pozwanego. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie

w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 k.p.c.) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem. Skutkiem uznania powództwa jest: pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem; wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem; zaopatrzenie wyroku rygorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1pkt 2 k.p.c.), jeżeli wyrok będzie zasądzał roszczenie; zwrot kosztów procesu pozwanemu w wypadku, gdy uznanie zostało dokonane przy pierwszej czynności procesowej, a pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa (art. 101 k.p.c.).

Zawodowy pełnomocnik pozwanej uznał powództwo do kwoty 738,01 złotych oraz ustawowe odsetki za opóźnienie, naliczane od kwoty 1.338,01 złotych od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę powyższą wraz z odsetkami o czym orzeczono w pkt. 1 wyroku.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c., jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Natomiast co do pozostałej kwoty dochodzonej pozvem ustalono, że w okresie wrzesień – listopad 2016 roku, pozwana uiściła na rzecz powoda łączną kwotę 600 złotych tytułem spłaty pożyczki z dnia 26 października 2015 roku, nr. (...). Powództwo co do kwoty przewyższającej kwotę 738,01 złotych należało zatem oddalić (1. 338,01 złotych – 600 złotych = 738,01 złotych).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

O obowiązku zwrotu na rzecz powoda kosztów sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., albowiem pozwana częściowo spełniła roszczenie po wytoczeniu powództwa i po doręczeniu jej odpisu pozwu.

W myśl powołanego przepisu art. 98 par.1 i 3 k.p.c., strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W niniejszej sprawie należało uznać, że strona powodowa wygrała proces w całości, bowiem pozwana spełniła częściowo roszczenie po wytoczeniu powództwa i po doręczeniu jej odpisu pozwu. Powodowi przysługuje zatem od pozwanej, zwrot poniesionych kosztów, niezbędnych do celowego dochodzenia swych praw (tak też SN z dn. 10.02.2011r. IV CZ 111/10 LEX nr 898274).

Na koszty te, złożyły się: 30 złotych – opłata od pozwu, 360 zł – koszty zastępstwa procesowego ustanowionego pełnomocnika z wyboru i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt. 3 sentencji wyroku.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Mając na uwadze treść powyższego przepisu, Sąd nadał wyrokowi w pkt 4 rygor natychmiastowej wykonalności.